

**Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА**

Број: 06-00-014/2010-01

Датум: 19.04.2010.

Београд

**ЗАПИСНИК СА ДЕВЕТЕ РЕДОВНЕ СЕДНИЦЕ ПРВОГ САСТАВА ВИСОКОГ
САВЕТА СУДСТВА**

одржане 19. априла 2010. године

Седница је почела у 10,00 часова.

Председавала је Ната Месаровић, председник Врховног касационог суда и председник Високог савета судства. Седници су присуствовали Снежана Маловић, министар правде, Бошко Ристић, председник Одбора за правосуђе и управу Народне скупштине, изборни чланови из реда судија - Јелена Боровац, Младен Николић, Ђурђина Ђелобаба, Вучко Мирчић, Биљана Тошковић и Надица Јовановић и Дејан Ђирић, изборни члан из реда адвоката.

Поред чланова Савета седници су присуствовале Мајда Кршикапа, секретар Високог савета судства, Биљана Петровић, саветник у Врховном касационом суду и Нела Кубуровић, саветник у Административној канцеларији Високог савета судства.

Председник Савета је констатовала да су присутни сви чланови Савета, те да су испуњени услови да се седница одржи. Како чланови нису имали примедбе и предлоге за допуну достављеног дневног реда, једногласно је усвојен следећи :

ДНЕВНИ РЕД:

1. Усвајање Записника са осме редовне седнице одржане 15. априла 2010. године
2. Одговор Високог савета судства на допис Уставног суда Републике Србије број: VIII-153/2010 од 09. априла 2010. године и на жалбе које су Уставном суду поднеле судије које нису изабране у поступку општег избора судија
3. Предлагања кандидата за чланове Управног одбора Правосудне академије
4. Разно

1. Усвајање Записника са осме редовне седнице одржане 15. априла 2010. године

Председник Савета је предложила да се одложи разматрање и усвајање Записника са седница од 15. априла 2010. године, имајући у виду да се сви чланови нису упознали са текстом достављеног записника. Са наведеним предлогом су се сагласили сви чланови Савета.

2. Одговор Високог савета судства на допис Уставног суда Републике Србије број: VIII-153/2010 од 09. априла 2010. године и на жалбе које су Уставном суду поднеле судије које нису изабране у поступку општег избора судија

Председник Савета је констатовала да данашња седница представља наставак седнице од 15. априла 2010. године на којој су се разматрали ставови Уставног суда Републике Србије поводом уставних жалби, које су Уставном суду поднеле судије које нису изабране у поступку општег избора. Истакла је да у свему остаје при свом ставу који је тада изнела и предложила је да се и остали чланови о истом изјасне.

Бошко Ристић је истакао да је предложио да се претходна седница одложи како би се слегли усисци након дискусије и како би Савет заузео најправилнији став у вези са спорним питањем. Сматра да уколико се што пре усвоји закључак у вези давања индивидуалних образложења, Савет ће имати више времена да правилно реагује. Несумњиво је да се наспрам одлучивања Високог савета судства поставио Уставни суд, али Савет својим деловањем не треба да изазива институционалну кризу и мисли да треба да се раде појединачна образложења с обзиром да на томе инстистирају из Европске уније, с позивањем на повреду уставних права неизабраних судија.

Дејан Ђирић је навео да би требало дати образложение и то у краткој форми ако би то прихватио Уставни суд. Такође је истакао да се након доношења одлуке о избору судија на сталну судијску функцију у јавности говорило да ће неизабране судије добити појединачне разлоге због чега нису изабрани. Уколико се не ураде образложења се индивидуализованим разлозима Уставни суд ће поништити одлуку и није сигуран какве би то последице могло да изазове.

Јелена Боравац је навела да Високи савет судства није у позицији да сада изазива сукоб институција. То не би било добро како за Савет, а последице које би настале, ни за државу.

Надица Јовановић је поставила питање како би то изгледало у сваком конкретном случају ако Савет заузме став да се пишу појединачна образложења, као и да би лично имала проблем да наведе разлоге за поједине неизабране судије. Да је постојала обавеза Савета да приликом избора судија на сталну судијску функцију, доноси појединачне одлуке са образложењем за сваког неизабраног судију, вероватно би се и сам поступак спровео другачије, јер Савет је одлучивао о избору најбољих судија, а није утврђивао разлоге за разрешење неизабраних.

Јелена Боравац је истакла да је, у случају да Савет изгласа да се пишу појединачна образложења, могуће да се обаве разговори како би се извршило консултовање у вези са даљим поступањем, а оставља се и простор да се у договору са Уставним судом регулише начин израде образложења. Имало би се времена да се прибаве докази и за оно што је спорно за давање појединачних разлога и још једном поновила да ће бити доста посла али што се мора није тешко, те да ће сви чланови писати образложења.

Ната Месаровић је истакла да ће да ради искључиво у складу са Уставом и законом и да мимо тога не жели да поступа и врши договоре са било ким, па ни са Уставним судом.

Вучко Мирчић је навео да не зна како би изгледало образложение у сваком конкретном случају и шта год да се напише то би изазвало низ других проблема, с обзиром да ће се износити нове чињенице. У Закону о Уставном суду говори се да орган има право да у остављеном року од 15 дана достави одговор на жалбу, из чега произилази да давање одговора на представља обавезу. Уколико Савет одлучи да се не поступа по допису Уставног суда, то такође не би било добро прихваћено у јавности. У супротном, уколико се заузме став да се пишу одговори на жалбе, у дилеми је да ли да се у истим наводи оно што се писало Уставном суду у марту месецу 2010. године, када је дато образложение у погледу тога зашто Високи савет судства није донео појединачне одлуке и зашто неизабране судије нису добиле индивидуализована образложение за престанак судијске дужности. Подвикао је да би у том случају требало нагласити да су се разматрале све пријаве поднете на оглас и да су том приликом избрани најбољи кандидати. Још једном је истакао да оспорена одлука не говори о престанку судијске функције, нити је Високи савет судства разрешавао неизабране судије. У Одлуци о мерилима и критеријумима за избор судија наводи се да у случају да постоји сумња у погледу стручности, оспособљености и достојности, ти кандидати не испуњавају услов за избор. Ако се буду писали одговори на жалбе поставио је питање шта би такав одговор требало да садржи, а да буде задовољавајући за све.

Ђурђина Бјелобаба остаје у свему ономе што је навела на претходној седници и истакла да су одлуке Уставног суда обавезујуће и коначне. Чињеница је да усвојени ставови Уставног суда не представљају одлуку, али имајући у виду озбиљност тренутне ситуације „сујету треба бацити под ноге“.

Младен Николић је истакао да у конкретном случају може да размишља само као судија и да остаје при свему што је и раније рекао. Навео је да има дилему да ли чланови имају утисак да је Савет погрешио у поступку оштег избора судија, те уколико сви сматрају да је погрешио то треба исправити, с тим што је његов лични став да је Високи савет судства поступао у потпуности у складу са уставним овлашћењима и законским оквирима. Такође је додао да је против писања образложение са појединачним разлогима за неизабране судије и да треба остати при ономе што је у ранијем допису наведено и достављено Уставном суду. Сматра да не постоји сукоб институција јер је Високи савет судства радио на основу Устава и закона и сматра да својим одлучивањем није могао исти да изазове.

Биљана Тошковић је истакла да док је судија искључиво ће поступати у складу са Уставом и законом и да се у потпуности слаже са оним што је изнео Младен Николић, као и да остаје при својој дискусији са претходне седнице.

Ната Месаровић је истакла да Високи савет судства није изabrao сукоб и да сматра да се у цеој ситуацији која је настала тражи кривац, те да се Савет једино може борити само применом Устава и закона. Много тога указује да покушава да се оспори кредитилитет Високог савета судства и истакла да након одржавања Опште седнице Врховног касационог суда и именовања судија Уставног суда нигде у медијима није пропраћено доношење ове одлуке, због чега се стиче утисак да Високи савет судства и Државно веће тужилаца нису компетентни да предлажу кандидате за судије Уставног суда. Да многи блокирају рад Високог савета судства показује и то да саопштење Савета поводом изјава Владимира Цвијана у штампаним медијима нигде није на време објављено. У вези са изјавама Владимира Цвијана државни секретар Министарства правде, Слободан Хомен дао је изјаву у дневном листу „Прес“ од 18.04.2010. године, у коме је навео да је разговарао са Цвијаном и позвао га да

преда документе и доказе којим поткрепљује да је било злоупотребе приликом избора, с тим што је додао и да о Цвијану мисли све најбоље, а коју изјаву Ната Месаровић сматра увредљивом за Савет, јер изгледа само чланови Савета немају част и углед. Примедбе које су стигле од стране Европске комисије, односе се на поступак избора првог састава Високог савета судства (предлагање кандидата Народној скупштини од стране Високог савета правосуђа), на датум конституисања Савета и на рад Високог савета судства и Државног већа тужилаца у непотпуном саставу. Треба погледати Записник од 6. априла 2009. године, у коме се јасно види да је била против тога, да је прогласана а посебно је истакла да је за њу тај записник од већег значаја чак и од пресуде коју је урадила у Специјалном суду. Примедбе на законски оквир, посебно да није предвиђена двостепеност приликом спровођења општег избора, не може се ставити на терет Високом савету судства, јер су чланови Савета примењивали Устав, Закон о судијама и Закон о Високом савету судства. У вези давања појединачних образложења још је једном је указала на то да у случају да се буду давали појединачни разлози, изрека одлуке Високог савета судства број: 06-00-37/2010-01 од 25. децембра 2009. године била би контрадикторна новом образложењу, те мењањем и допуном образложења, мењала би се и наведена одлука, и дошли би до тога да су разлози у супротности са изреком одлуке, која је декларативне природе, где су правне последице за неизабране судије наступиле *ex lege*. У случају да Савет заузме став да се пишу одговори на жалбе са појединачним образложењем сматра да за писање истих не би требало више од два месеца јер би у супротном дошло до одувлачења поступка, што не жели имајући у виду и законом прописане обавезе, пре свега рок за покретање поступка за избор члanova сталног састава Високог савета судства, који не жели да пролонгира. Уколико би био потребан дужи рок од два месеца, Савет би трпео бројне критике у погледу тога да нису постојали разлози и докази да се те судије не бирају, као и да се накнадно прикупљају подаци којим би се оправдао њихов неизбор. Да је постојала законска обавеза да се пишу појединачна образложења за судије којима по сили закона престаје судијска дужност несумњиво да би Савет тако и поступио. Председник Савета је још једном прочитала изреку и образложение одлуке Високог савета судства против које је изјављена жалба Уставном суду, у којој се takoђe позива на одлуку Уставног суда из јула месеца 2009. године и да се доношењем новог Устава прекида континуитет са претходним Уставом, као и сталност судијске дужности, те да је Високи савет судства једин орган овлашћен да бира судије на сталну судијску функцију. Такође још једном је указала на то да се Савету пребачује и то да је унапред знао које судије неће бити изабране, а да то није тачно указује и то да се до окончања поступка за избор и доношења оспорене одлуке није знало да ће бити 847 неизабраних судија. Предложила је да се прецизно формулише питање о коме ће се гласати. Нагласила је да Високи савет судства није донео ниједну важну одлуку пре објављивања одлуке Уставног суда Србије по иницијативи за оцену уставности оспорених одредби закона.

Бошко Ристић је истакао да треба да се прецизира да ли Савет одлучује о томе да се мења одлука или да се индивидуално образложение даје кроз одговор на жалбе.

Вучко Мирчић је истакао да Уставни суд и даље доставља жалбе са роком од 15 дана на давање одговора и поставио је питање да ли ће се по истим одговарати или не. Уколико се буде достављао одговор на жалбу, да ли је довољно да се у сваком предмету достави допис са заузетим ставом Савета, у коме би се између остalog навели сви основи на основу којих би Уставни суд требало да одбаци жалбу или да се доставе одговори на жалбу са индивидуализованим разлозима.

Ната Месаровић је навела да је у том погледу допис Уставног суда јасан с озбиrom да они траже да се у одговору на жалбу да индивидуално образложение за сваког подносиоца жалбе.

Након дискусије Савет је формулисао питање о коме ће Савет гласати. Гласало се о следећем: “Да ли ће се писати одговор на жалбе, које су Уставном суд поднеле судије које нису изабране у поступку општег избора и то тако да се у одговору дају индивидуализовани разлози за неизбор судија”.

Након гласања **пет** чланова Савета је било “за” (Јелена Боровац, Ђурђина Ђелобаба, Снежана Маловић, Бошко Ристић и Дејан Ђирић) и **пет** “против” (Ната Месаровић, Младен Николић, Надица Јовановић, Биљана Тошковић и Вучко Мирчић), да Високи савет судства доставља Уставном суду одговоре на жалбе у којима ће се навести индивидуализовани разлози за неизбор судија. Председник Савета је констатовала да у вези са овим питањем Савет није донео одлуку.

По завршетку гласања Снежана Маловић је напустила седницу.

Имајући у виду да није донета одлука по наведеном питању, Бошко Ристић је истакао да би Савет требало да заузме неки став у вези са дописом Уставног суда, где су наведени ставови Уставног суда Србије, да неизабране судије имају право жалбе Уставном суду, а не право на Уставну жалбу и да се морају дати индивидуализовани појединачни разлози и поставио питање да ли ће се писатати било какав одговор на достављене жалбе.

Младен Николић је навео да се, у случају да се даје било какав одговор са индивидуализираним разлозима на достављене жалбе улази, у поступак по жалби, што представља сасвим нов поступак у односу на оно што је предвиђено за поступак општег избора судија.

Ната Месаровић је истакла да у конкретном случају Уставни суд не може да се позива на одредбу члана 148. Устава, нити на одредбу члана 67. Закона о судијама, с обзиром да се ове одредбе Устава, а и члана 67. Закона, односе на престанак судијске функције и које би се примењивале на одлуке донете после 01. јануара 2010. године, а позивањем на Одлуку о мерилима и критеријумима Уставни суд улази у меритум, за шта нема овлашћење.

Дејан Ђирић је истакао да постоје неизабране судије којима би образложење иtekako значило, као на пример судијама које нису биране због навршавања радног века у 2010. години, чиме би им било потврђено да нису неизабране због неиспуњавања критеријума у погледу стручности, достојности и оспособљености. Ната Месаровић је истакла да је и Слободан Вучетић писао да нико никоме нема право да скрати радни век и да није било законског основа да се то посебно издвоји.

Ната Месаровић је још једном истакла да су од Европске комисије упућене критике у погледу непотпуног савета Високог савета судства и Државног већа тужилаца, некомплетног састава Уставног суда, као и непостојања двостепености поступка за избор судија, што је законски недостатак, а не недостатак у раду Високог савета судства.

Јелена Боровац је предложила да Мајда Кршикапа изнесе своје мишљење у погледу тога какав би могао бити став Европског суда у Стразбургу по овом питању, имајући у виду да је у овом суду радила.

Мајда Кршикапа је истакла да неизабране судије пред Европским судом не могу да се позивају на повреду права на рад, можда би могли на постојање дикриминације у поступку избора или на то да поступак није двостраначки, с обзиром да они Високи савет судства посматрају као суд. Такође сматра да позивање у конкретном случају на одлуку „Олујић“ не може да се доведе у везу са одлуком Високог савета судства. Истакла је да има питања која би

могла да иду пред Европски суд, а која су везана за питање части и угледа. Такође је навела да је Високи савет судства у поступку доношења спорне одлуке, поступао у складу са постојећим законским оквирима.

Ната Месаровић је изнела да изборни чланови Савета из реда судија треба да воде рачуна да треба да се врате на своје примарне функције, те у случају да се поништи одлука, за чланове који су из реда судија може да се постави питање исправности доношења њихових одлука у судском поступку уколико су погрешно поступали, непримењујући закон (што није тачно) приликом доношења ове одлуке, односно питање њихове достојности и стручности.

Мајда Кршикапа је истакла да се приликом давања образложења мора водити рачуна, како се не би створио основ за подношење тужби за клевету од стране неизабраних судија.

Ната Месаровић је навела да уколико се буду сада писала образложења, онда се Високом савету судства може ставити на терет и то да је неизабраним судијама било ускраћено право на жалбу, што не одговара закону на основу којег је обављен општи избор. Такође познато јој је које су њене обавезе као председника Високог савета судства, те да ће у случај да Савет донесе одлуку да се пишу појединачна образложења, са индивидуализованим разлогима, потписати одлуке, али ће се потписивати и чланови известиоци, и посебно нагласила да ће издвојити своје мишљење са образложењем и јавно га објавити да не остаје тајна као одлука о конституисању. Исто тако, да није било одлуке Уставног суда из јула 2009. године којом је потврђено да се прекида сталност судијске функције и да је Високи савет судства тај који бира судије, не би ни пристала на спровођење реформе и општег избора судије.

Младен Николић је истакао да Уставни суд сматра да је од стране неизабраних судија поднета жалба која је предвиђена чланом 67. Закона о судијама, у поступку разрешења судије, а не у поступку општег избора судија. Поступак по жалби је контрадикторан поступак, а Високи савет судства приликом општег избора није спроводио контрадикторан поступак и није разрешавао судије, него је вршио избор судија. Уколико Уставни суд поништи одлуке Високог савета судства, треба да се испоштује одлука Уставног суда у којој би се дали налози у погледу поступања Високог савета судства. У том случају у складу са одредбама Закона о судијама, који је почeo да се примењује од 01. јануара 2010. године спроводио би се неки други поступак, односно поступак разрешења.

Надица Јовановић је указала и на то да судије које долазе да врше увид у своју документацију истичу да су резултати који им се презентују нетачни, те се поставља питање како би са таквим резултатима могла да се дају образложења. Председник Савета је истакла да у том случају Савет не сноси одговорност, јер је те резултате преузео од стране Министарства правде и није се могло сумњати ни тада, ни сад у рад надлежног државног органа.

Вучко Мирчић је истакао да би можда могло да се нађе неко задовољавјуће решење, указујући на то и да је Одлуком о мерилима и критеријумима дата широка скала услова који треба да се испуне, нарочито када је у питању достојност судија. Такође, предложио је да се приликом давања образложења, Савет држи свог става да је судијска дужност престала по сили закона, а не на основу појединачне одлуке са индивидуализованим разлогима. Односно, кроз одговор на жалбу којим Савет остаје при ставу који је и раније доставио Уставном суду, могло би уопштено да се наведе неки разлог, због чега тај судија није испуњавао услове за избор.

Бошко Ристић је истакао да не би било лоше решење да се у одговору на жалбу прво

наведе став Високог савета судства поводом овог правног питања, па да се истакне да Савет имајући у виду значај и интерес новонастале ситуације а која је од значаја за функционисање правосудног система, даје појединачне разлоге за сваког неизабраног судију.

Вучко Мирчић је истако да прихвата да се дају образложења у овом облику, те да гласа за писање одговора на жалбу са појединачним разлозима за неизабране судије.

Имајући у виду изнето, Ната Месаровић је констатовала да је већином гласова (6 за и 4 против) Савет усвојио закључак да се Уставном суду пишу одговори на жалбу са појединачним разлозима за неизабране судије, и то тако што ће се пре навођења појединачних разлога навести усвојени став Високог савета судства поводом овог правног питања.

Надица Јовановић је истакла да неће учествовати у писању ових образложења.

Бошко Ристић је навео да би од Уставног суда требало да се тражи продужење рока за достављање одговора на жалбу. Председник Савета је истакла да се може тражити рок од 30 дана, у коме би Савет поступио по налогу Уставног суда и изјаснио се на достављање жалбе.

3. Предлагања кандидата за чланове Управног одбора Правосудне академије

Имајући у виду да је министарка правде напустила седницу, председник Савета је предложила да се доношење одлуке о овој тачки дневног реда одложи, како би и Снежана Маловић предложила кандидата за члана Управног одбора, те да ће се заказати телефонска седница, како би се чланови изјаснили који од предложених кандидата да се именују за чланове Управног одбора Правосудне академије.

4. Разно

Мајда Кршикапа је упознала чланове са захтевом в.ф. председника Прекрајног суда у Прешеву, којим тражи да јој се због коришћења годишњег одмора обезбеди замена у периоду од 20. априла до 28. априла. 2010. године. Како је Мијана Шкрлец в.ф. председника Прекрајног суда у Прешеву једини судија у овом суду, Високи савет судства је одлучио да се Љубинка Дојчиновић, судија Прекрајног суда у Врању упути у Прекрајни суд у Прешеву за поступање у хитним предметима у периоду од 20. априла до 28. априла. 2010. године.

Седница је завршена у 13,00 часова.

